

Farní listy č.21/2006

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

21.května 2006 – 6. neděle velikonoční

Náklady na toto číslo Farních listů činí 4,- Kč. Děkujeme.

Duchovní slovo

O lásce se mluví mnoho. Je předmětem nesčíslného počtu písní, románů, filmů. Přesto však není lehké říci, co se láskou rozumí. Pokusil se o to Platon v pověstném dialogu Symposion. Vypravuje tam nejprve báji, jak se láska zrodila. Bůh Eros nepatří mezi pravé nebešťany. Narodil se z matky Bída a z otce Nebe. Bída nemá nic, ale vidí nebe nad sebou. Touží po něčem dobrém a krásném. Milujeme to, co nemáme. Ty touhy jsou ovšem různé: přáli bychom si dobré jídlo, hudbu, přátele, vědění. Podle Platona je člověk tak velký, jak velký je jeho láska. Miluje-li hudbu, je hudebník. Ale miluje-li Boha, je muž Boží. Je to krásná nauka. Ale nemůže vyjádřit plnost lásky křesťanské. Podle Platona totiž Bůh nemiluje a nemůže milovat svět a lidi. Nic totiž nepotřebuje, tedy po ničem netouží. Evangelium nás učí jinak: „Tak Bůh miloval svět, že vydal svého vlastního Syna (Jan 3, 16).“ Jde tu tedy o jiný druh lásky. Není to ta, co hledá, ale naopak ta, co dává ze svého těm, co nemají. Tak miluje Otec Syna, tak Syn miluje své učedníky a tak se máme učit milovat i my.

Kdo čtou Písmo řecky, hned si všimnou, že se tam pro lásku užívá jiné slovo než v klasickém jazyce. U starých pohanských autorů je výraz pro lásku eros. Písmo užívá jiného slova - agape. Byli si tedy autoři dobře vědomi, že jde o dva různé projevy: jedna je láska lidská, touha něco nebo někoho mít („za trochu lásky šel bych světa kraj...“); druhá láska je Boží. Sám ze sebe člověk totiž nemá tolik štěstí, aby je mohl rozdávat napotkání. Podle té druhé lásky poznají lidé, že je někdo Kristovým učedníkem. Tu první mají i pohané. Mnoho se i dnes řeční o lásce. Ale v těch dojemných řečech je nebezpečí, že se nerozlišuje a že se texty evangelia zneužívají ve prospěch banálních programů. Kristus tedy napomíná učedníky, aby zůstali v „jeho lásce“, v té, která je schopna oběti a nečeká zde na zemi odplatu. To je ovšem možná jenom ve spojení s ním samým.

Jednoho přísného asketu v ruském klášteře minulého století přistihli, že v době přísného postu připravil večeri příteli, který přišel z daleka. Odůvodnil to: „Láska je víc než půst.“ Ale může daňový úředník odpouštět poplatky těm, které má rád, a předpisovat je ostatním? To už by byla korupce, protože spravedlnost je výraz lásky ke všem. Co pak říci o přikázáních Božích? Jsou-li skutečně Boží, pak nemohou být ničím jiným než výrazem Boží lásky, a kdo je zachovává, zůstává v lásce Kristově, která zahrnuje všechny.

Kard. Tomáš Špidlík

Liturgie slova – 6. neděle velikonoční

1. ČTENÍ - Sk 10,25-26.34-35.44-48

Když Petr přišel do Cesareje, Kornelius mu šel vstříc a padl mu v hluboké úctě k nohám. Ale Petr ho zvedl se slovy: „Vstaň! Vždyť i já jsem jen člověk.“ Tu se Petr ujal slova a promluvil: „Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě že je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné.“ Když ještě Petr mluvil, sestoupil Duch svatý na všechny, kdo tu řeč poslouchali. A žaslí věřící obrácení ze židovství, kteří přišli s Petrem, že i na pohany byl vylit dar Ducha svatého. Slyšeli totiž, jak mluví (cizími) jazyky a velebí Boha. Tehdy Petr řekl: „Může někdo odpírat křestní vodu těm, kteří jako my přijali Ducha svatého?“ Pak rozkázal, aby je pokřtili ve jménu Ježíše Krista. Potom ho prosili, aby (u nich) zůstal ještě několik dní.

ŽALM 98 - Odpověď: Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.

Zpívejte Hospodinu píseň novou, – neboť učinil podivuhodné věci. – Vítězství je dílem jeho pravice, – jeho svatého ramene.

Hospodin uvedl ve známost svou spásu, – před zraky pohanů zjevil svou spravedlnost. – Rozpomenu se na svou dobrotu a věrnost – Izraelovu domu.

Všechny končiny země uzřely – spásu našeho Boha. – Jásejte Hospodinu, všechny země, – radujte se, plesejte a hrejte!

2. ČTENÍ - 1 Jan 4,7-10

Milování, milujme se navzájem, protože láska je z Boha, a každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a poznává Boha. Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jednorozeného Syna, abychom měli život skrze něho. V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamíloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.

Zpěv před evangeliem

Aleluja. Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, praví Pán, a můj Otec ho bude milovat, a přijdeme k němu. Aleluja.

EVANGELIUM - Jan 15,9-17

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jako Otec miloval mne, tak já jsem miloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li moje přikázání, zůstanete v mé lásce, jako jsem já zachovával přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. To jsem k vám mluvil, aby moje radost byla ve vás a aby se vaše radost naplnila. To je mé přikázání: Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život. Vy jste moji přátelé, když děláte, co já vám ukládám. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, protože vám jsem oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek bude trvalý. Potom vám Otec dá všechno, oč ho budete prosit ve jménu mém. To vám přikazuji: Milujte se navzájem.“

Průvodce liturgií

Přijímání Těla a Krve Páně

Otevři oči: Celebrant se potichu modlí, aby se připravil na přijetí Těla a Krve Páně. Stejně i věřící ve chvíli mlčení se připravují na svaté přijímání. Bohužel, často bývá tato chvíle tichá po „Beránku Boží“ opomenuta. Následně kněz, který drží nad patenou nebo kalichem Chléb eucharistický, ho ukazuje lidem a zve na Kristovu Hostinu. Všichni věřící odpovídají slovy setníka z Kafarna: „Pane,

nezasloužím si, abys ke mně přišel...“

Liturgické předpisy doporučují, aby i věřící přijímali Tělo Páně v podobě hostie konsekrované při právě sloužené mši svaté. To ještě výrazněji ukazuje, že všichni máme podíl na aktuálně zpřítomněné oběti Ježíše Krista. Rozdělování svatého přijímání ze svatostánku je omezené jen na výjimečné případy, kdy počet věřících je větší nebo když se nepřipraví pro konsekraci dostačující počet hostií. Nemění to ale nic na učení církve a trvalé a skutečné přítomnosti Krista pod způsobem Chleba – také toho, který je uložen do svatostánku.

Jako první Tělo a Krev Pane přijímá kněz. Potom rozdává eucharistii věřícím. Doporučuje se, aby věřící přicházeli k oltáři v průvodu, jež doprovází zpěv. Kněz nejdřív ukazuje Hostii a říká „Tělo Kristovo“ a následně věřící odpovídá „amen“. Pokud věřící přijímají eucharistii „na ruku“ pokládají otevřené dlaně jednu na druhou tak, aby kněz mohl položit Hostii na otevřenou „horní“ dlaň a věřící druhou dlaní přenáší Tělo Páně do úst. Musí to udělat před knězem, nesmí odnášet Hostii na ruku do lavice nebo na jiné místo. Při svatém přijímání se nekoná žádné znamení kříže. Pokud celebrant rozhodne, že bude podávat Tělo a Krev Páně, podává je přímo do úst věřících.

Bud' přítomný: Svaté přijímání, *communio*, znamená spojení ve vzájemném společenství. Je to nejužší společenství se samotným Bohem. Jako setník z Kafarna nejsem toho hoden, nemůžu si to zasloužit. A presto Buk ke mne přichází! A dává se jako pokrm. Já přijímám Boha, ale v ještě větší míře Bůh přijímá mne. Nemusíš se soustředit na tom, co při tom cítíš, jak vnímáš svými smysly a city Ježíšovu přítomnost. Zde emoce nejsou nejdůležitější - důležitější je tvoje víra. Tvoje „amen“ je vyznáním víry v přítomnost Spasitele v tomto malém kousku chleba. Až přijmeš Pána, neuzavírej se do sebe. Zpívej spolu s ostatními – přece přijetím eucharistie se stáváme ještě více jedním tělem, společenstvím Kristova Těla. Na své osobní, soukromé díkyvdání budeš mít čas až po ukončení liturgie. Pokud liturgie trvá, modli se s ostatními!

Zábavné sportovní odpoledne již 3. června

Sportovní odpoledne připravili na první červnovou sobotu členové domažlického Orla. Začátek akce, která je otevřena všem, kdož si chtějí zasportovat, je ve 13 hodin na venkovním hřišti základní školy v ulici Komenského. V případě nepříznivého počasí se bude sportovat v přilehlé tělocvičně.

Jako první přijdou na řadu ti nejmenší, pro něž pořadatelé připravili zábavné hry. Souběžně s nimi začne soutěž fotbalových dovedností, v níž nebude chybět slalom a střelba na branku.

Na 15. hodinu je naplánován fotbalový turnaj do něhož se můžete přihlásit přímo na místě nebo přes webovou stránku farnosti. Hrát se bude 2 x 10 minut se čtyřmi hráči v poli a jedním brankářem.

Velké sportovní odpoledne si rozhodně nenechte ujít.

(von)

Schola „Junior“

Stále se něco děje, maturanti odcházejí a školáci přicházejí. V neděli při mši svaté o půl desáté jste mohli poprvé slyšet scholu „Junior“ v akci. Šest mladých šikovných pěvců se připojilo k jádru scholy a ta tak může pokračovat dále a těšit nás svým zpěvem při bohoslužbách. Farní listy přejí mnoho radosti ze zpívání. (red)

Pout' ve Výrově, Hříchovicích a u Dobré Vody

V sobotu 27. 5. 2006 zve P. František Kaplánek srdečně na poutní mši svatou v kapli Nanebevstoupení Páně ve Výrově. Začátek bohoslužby, po níž je připraveno malé občerstvení, bude ve 14 hodin. Hlavním celebrantem bude P. Petr Bednář.

O den později budou poutní mši svatou slavit v Hříchovicích a v Dobré Vodě u Dražanova, kde začíná bohoslužba v 11 hodin. Odpoledne pak bude v kostelíku od 14 hodin ještě májová pobožnost.

(von)

Dny víry a svěcení oltáře

Milé sestry a milí bratři, zvů vás všechny na letošní Dny víry a na mimořádnou slavnost s nimi letos spojenou, totiž na zasvěcení oltáře a požehnání ambonu v katedrále. Je to velká duchovní událost naší diecéze a pravděpodobně ji už ve svém životě podruhé neprožijete. Bude se konat 27. 5. ve 14:30 v katedrále, v předvečer a dopoledne bude s tím související program. Bližší podrobnosti o tom jsou v programu Dnů víry.

Váš biskup František

Program Dnů víry

pátek 26. května, kostel P. Marie Nanebevzaté

19:30 Vigilie ke svatým, jejichž ostatky budou uloženy do nového oltáře

sobota 27. května, katedrála sv. Bartoloměje

9:30 zahájení

9:45 Oltář, místo kultu a umělecké dílo: Prof. dr. Mojmír Horyna

11:00 „Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.“: Mons. Josef Žák

12:00 oběd

13:30 slovo arch. Soukupa k úpravě presbytáře, varhanní hudba

14:15 úvod k liturgii svěcení: Mons. Václav Škach

14:30 mše sv. s dedikací oltáře

17:00 očekávaný konec

program pro děti (1.-8. třída) ve farním sále katedrální farnosti, Františkánská ulice

9:15-9:30 prezentace, příchod dětí, převzetí dětí od rodičů

9:30 program o oltáři, svatých a mučednících

12:30 oběd

13:15 pokračování programu

14:15 konec programu, předání dětí rodičům

Na programu se podílejí: salesiáni (P. Macík): nejstarší děti; salesiánky (s. Olga):

4.-6. třída; jáhen Jiří: 1.-3. třída

neděle 28. května - pouť do kostela Narození sv. Jana Křtitele ve Městě Touškově

8:00 odjezd aut. č. 28 ze zast. Sady Pětaticánků do Malesic, odtud pěší pouť (5 km)

10:00 mše sv.

11:30 občerstvení, závěr

13:29 nebo 14:28 odjezd vlakem z Kozolup do Plzně

Stránka nejen pro mládež

Seznamka, od slova seznámit se s někým, s něčím

V sobotu 13. května proběhlo na domažlické faře setkání s mrákovskou farou. Vzhledem k tomu, že přišlo, seděli jsme v hlavním sále fary. Pro dobrou náladu nám pan jáhen Robert vymyslel hru na přemýšlení. Jenže tato hra nebyla jen tak obyčejná. Rozdělili jsme se do skupin a vymysleli 12 věcí, které

bychom přiřadili k Panně Marii. Jelikož nás tam bylo hodně, tak jsme nápadů vymysleli dost. Z toho jsme pak vybrali 10 nejlepších a ještě z nich si každý vybral 2, které má za předsevzetí na tento týden. Pak byla menší pauza a po ní jsme se vypravili na Vavřinec pěšky. Když jsme tam dorazili, modlili jsme se růženec. Při každém desátku jsme stavěli žebřík a po skončení jsme zjistili jak naší vírou k Bohu žebřík narůstal! Potom, kdo chtěl, mohl si zahrát některé hry, které byly připraveny. A co bylo pak? Pak jsme se vrátili zpět na faru, ale v menší skupince, než jsme šli. Na Domažlické faře jsme se všemi rozloučili a odešli.

Za celé toto setkání mrákovská farnost děkuje páteru Liborovi a Paddymu.

mrákovští farníci

PS: Rád bych poděkoval všem, kteří přišli a podíleli se na setkání, zábavě, modlitbě a skládání farních listů.

Paddy

Antarktida

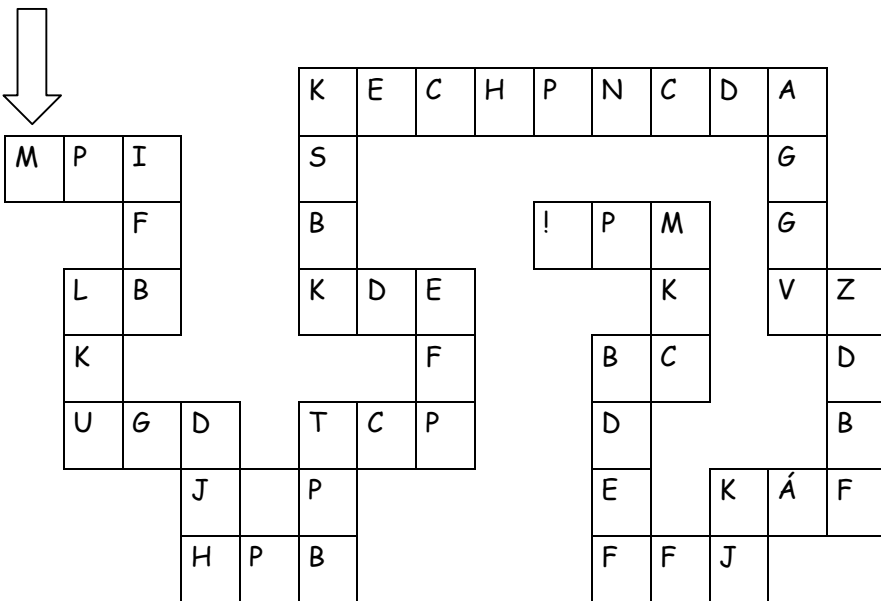
Už jste byli v Antarktidě? My už jo, tedy sešlo se nás na té přednášce v Plzni z Domažlicka hodně. Cestovatel, dobrodruh P. Kryštof Dedek vyprávěl o své cestě za polárníkem panem Pavlíčkem, který udržuje provoz nevelké polární stanice v Antarktidě. Víte, co je zajímavé? Že se na polární stanici můžete dostat třeba vy. Kromě toho vede ještě cesta přes země vzdálené, jako je Argentina a Chile. Promítání úžasných fotek s živým vyprávěním a s ochutnávkou čaje z daleké země nás plně vtáhlo a možná některé inspirovalo k nějakému cestování. Rozhodně vám můžu doporučit toto povídání, stojí to za to.

Paddy

Křtem jsme se stali Božími dětmi. Pohybujeme se tedy v Boží blízkosti, proto bychom měli mít Ježíšovu lásku.

„Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce. To je mé přikázání,! Zbytek věty se dozvíš se z tajenky **Vyškrťávačky**. Vyškrtej písmena: B, C, D, F, G, H, K, P. Zbývající písmena tvoří tajenku.

Breptálek připravil biblický jazykolam ze Žalmy 98: „Pějte Hospodinu žalmy při citaře, při citaře necht' zazvučí žalmy.“

Chytrálek zná správnou odpověď z minulého týdne: Spojení s Pánem Ježíšem.

Encyklika papeže Benedikta XVI. „Deus caritas est“ (11)

15. Odtud je také třeba chápat velká Ježíšova podobenství. Bohatý hodovník (srov. Lk 16,19-31) úpěnlivě prosí z místa zavržení o to, aby bylo jeho bratřím zvěstováno, jak je tomu, který bezostyšně přehlížel strádající chudé. Ježíš takřka uchopí volání o pomoc a postaví je před nás, aby nás varoval, aby nás přivedl na správnou cestu. Podobenství o milosrdném Samaritánovi (srov. Lk 10,25-37) přináší především dvě důležitá objasnění. Zatímco pojem „bližní“ se dosud v zásadě vztahoval na krajany a na cizince usazené v izraelské zemi, tedy na solidární společenství jedné země a národa, je tato hranice odstraněna: Každý, kdo mě potřebuje a jemuž mohu pomoci, je můj bližní. Pojem „bližní“ se stává všeobecným, ale přesto zůstává konkrétní. Navzdory rozšíření na všechny lidi se nestane výrazem nezávazné abstraktní lásky, nýbrž vyžaduje moje praktické nasazení zde a nyní. Zůstává to úkolem církve, toto spojení dálky a blízkosti stále znovu vnášet do praktického života svých členů. Nakonec je třeba ještě připomenout velké podobenství o posledním soudu (srov. Mt 25,31-46), v němž se stane měřítkem láska pro konečné rozhodnutí o hodnotě nebo bezcennosti lidského života. Ježíš se ztotožňuje s trpícími lidmi: hladovějícími, žíznícími, cizinci, nahými, nemocnými a uvězněnými. „Cokoliv jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 25,40). Láska Boha a láska bližního se prolínají: v nejmenším se setkáváme se samým Ježíšem a v Ježíšovi se setkáváme s Bohem.

Láska k Bohu a láska k bližnímu

16. Po všech těch úvahách o podstatě lásky a jejím významu v biblické víře zůstává dvojí otázka týkající se našeho jednání: můžeme vůbec milovat Boha, kterého přece nevidíme? A: lze lásku přikázat? Proti dvojímu přikázání lásky zaznívá v těchto otázkách dvojí námitka. Nikdo Boha neviděl – jak ho máme milovat? A další: Lásku nelze přikázat, ona je přece cit, který tu je nebo není, ale vůle jej nemůže vynutit. Zdá se, že Písmo potvrzuje první námitku, kde v něm stojí: „Říkali kdo: Miluji Boha, ale přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Neboť kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí“ (1 Jan 4,20). Avšak tento text vůbec nevylučuje lásku k Bohu jako něco nemožného – naopak v souvislosti právě citovaného Janova listu je výslovně vyžadována. Je potvrzeno neodlučitelné zkřížení lásky k Bohu a bližnímu. Obě patří k sobě tak, že se tvrzení: miluji Boha – stává lží, jestliže se člověk uzavírá vůči bližnímu nebo ho dokonce nenávidí. Tento Janův verš se musí vykládat spíše tak, že láska k bližnímu je cesta, aby se člověk setkal s Bohem a odvrácení od bližního činí člověka slepým pro Boha.